

“ Info: (Tento autorizovaný text, Michala Stránského nikdy nevyšel. Rozhovor, který časopis Záhady Života “omylem” otiskl v lednu 2018 není autorizovaný, a neměl vyjít. Vyšel jen hrubý přepis audia rozhovoru na toto téma bez autorizace a nutných oprav.)”

duše/ rozšířená dogmata

„Poslední hermetický rozhovor s Michalem Stránským v Záhadách Života, jenž nikdy nevyšel“

DUCHOVNO A PENÍZE

... jde to dohromady?

Peníze kazí charakter, říká se. Mnozí lidé jsou přesvědčeni, že peníze jsou ve všech ohledech špatné a nemají s duchovním životem nic společného. Tvrdí, že aby člověk došel skutečného poznání, musí se vzdát všech hmotných statků a žít v naprosté materiální chudobě.

A pak jsou tady ti, kteří si za různě zaměřené semináře účtují tisíce korun za osobu a nedostatkem finančních prostředků rozhodně netrpí - často na rozdíl od těch, kteří za nimi přichází. **Může se skutečná duchovní iniciace vedoucí člověka k osvícení či-li vy-koupení, koupit za peníze?** Nebo je to jen hra se slovy a naší důvěřivostí? Dá se dobrý léčitel nebo věstec rozpoznat i podle ceny? A jaký máte vztah k penězům vy? Jak vnímáte směr, kterým se ubírá současná „esoterika“? Vybrala jsem si několik známých osobností, kteří se zabývají duchovní nebo léčitelskou praxí a zeptala se na jejich názory. Zda s nimi budete souhlasit nebo nikoliv, samozřejmě necháváme jen na vás...

.....

Michal Stránský
hermetik a spagyrik
michal@hermeswell.com

„PRAVÉ DUCHOVNÍ ZASVĚCENÍ SE PŘEDÁVÁ POUZE ZE SRDCE DO SRDCE!“

Nežijeme ve vzduchoprázdnu a každý člověk musí v hmotném světě mít za něco žít. Lidstvo si peníze zvolilo jako prostředek „výměnného obchodu“ a nám nezbyvá, než tuto skutečnost plně akceptovat - i v takzvané esoterice nebo léčitelství. Cena, kterou si vědmy, léčitelé, terapeuté atd. stanovují, má často, kromě výtěžku i ryze psychologický či duševní význam. Lidé si, ale bláhově myslí, že se dá koupit vše. Věří, že za velké peníze získáme mnohem víc, než za menší obnos. A čím dražší nějaká služba je, tím více si ji prostě obvykle víc vážíme. **Často proto nerozhodují schopnosti dané kartárky, ale částka, kterou je terapeut ochoten druhým naučtovat.** Ověřil jsem si to už několikrát na esoterickém veletrhu u stolečků takzvaných vědem a věštkyň. Měly u

svého jména uvedeny různé ceny. Většinou si účtovaly 500-800 Kč za výklad a byly tam i takové, co si řekly jen o tři stovky. A víte, kde byl největší nával? Přece u ženy, která požadovala největší cenu ze všech z účastněných.

Právě proto, že byla bezesporu nejdražší, si lidé zřejmě mysleli, že jim poskytne nejlepší výklad. O ty „**nejlevnější vědmy**“ téměř nikdo neprojevoval zájem. **Automaticky předpokládali, že nejdražší vědma je skutečně tak dobrá a mnohem lepší než ti, co si účtují méně.** Myslím, že je to v pořádku. I když výklad možná neměl pro platícího zákazníka žádnou faktickou hodnotu, kromě té vyhledané psychické podpory. Věštkyně odcházela s přetékaající peněženkou, vzájemně si zcela jistě něco předali. Minimálně karmicky. Žádné setkání není náhodné.

LEVNÝCH VĚCÍ ANI SLUŽEB SI PŘÍLIŠ NEVÁŽÍME

Když jsem před více jak deseti lety začal vytvářet svá první magická zrcadla, pro potřeby mých kolegů a přátel. Přenechával jsem jim je za „snadnou“ výrobní cenu. Ale brzy jsem přišel na to, že s nimi moji přátelé a známí s nimi příliš nepracují. Zrcadla vlastnili jen jako kuriozitu, ale nedokázali si k nim vytvořit žádný „**praktický magický vztah**“. Ověřil jsem si, že pokud člověk něco získá levně a nemusí vynaložit téměř žádné úsilí k tomu, aby to skutečně dostal, obvykle není schopen si toho doopravdy vážít. Je úplně jedno, zda hovoříme o předmětu nebo o službě. Pravdou zůstává, že **psychologie re-klamy peněz** má obrovský vliv na naše rozhodování, přestože vůbec nezaručuje kvalitu dané služby nebo výrobku. Lidé už dokonce uvěřili, že si za peníze mohou koupit úplně všechno, včetně duchovního zasvěcení. Je to ale velký omyl!

NĚCO ZA NĚCO

Peníze jsou prostředkem k žití v této společnosti, a proto si každý terapeut musí nějakým způsobem účtovat svůj čas za práci, pokud nemá jiný dostatečný příjem. Je to zcela přirozené a pochopitelné. Stanovená cena vždy reflektuje vnitřní nastavení a také zrcadlí vztah daného jedince k penězům. **Pokud je nemáme rádi a považujeme je za špatnost, málokdy k nám přicházejí a málokdy se v naší peněžence déle zdrží. Existují léčitelé, kteří dobře provádějí svou praxi a nechtějí za své služby jedinou korunu. Je to často proto, že je to jejich poslání a karma to zařídila tak, že je o ně dobře postaráno zvenčí. Živí je někdo jiný, někdo, kdo jim poskytuje veškeré materiální zázemí. Osud jim to takto umožnil a oni moc dobře ví, že kdyby za své služby přijali peníze, o svůj dar by přišli.** Jsou natolik senzitivní, že to neomylně cítí. Mezi takové léčitele patřil například **Jindřich Paseka** (1928 - 2005) ze Svratouchu, u něhož hledali a hlavně nacházeli pomoc i kardinálové. Pan Paseka si nikdy od nikoho nenaúčtoval ani jedinou korunu.

Jenže ne všichni léčitelé a terapeuté mají takovou možnost, a proto je správné, že mají stanovený ceník podle svých znalostí i svědomí. Ať se jim to líbí nebo ne, vždy bude mít jejich rozhodnutí nějaké karmické důsledky. Znam terapeuty, kteří mají i jinou dobrou práci a jejich živobytí není

finančně závislé na tom, kolik jim dají jednotliví klienti. Nemají pevnou taxu a nechávají to čistě na svých klientech, zda a kolik jim dají do kasičky. Ze zcela dobrovolných darů tak dostávají často více, než by si sami řekli a karmicky je to také v pořádku, protože jejich přínos každý klient ohodnotí sám. A zároveň je jejich pomoc dostupná každému, kdo o ni požádá, nikoliv proto, že na ni má dostatek finančních prostředků.

Lze koupit duchovní zasvěcení za peníze?

Určitě ne, přestože terapeutická pomoc často přesahuje i do duchovních sfér. **Placené „duchovní zasvěcení“ není iniciací v pravém slova smyslu, jedná se o formu terapie.** Rozhodně nedochází k žádnému duchovnímu probuzení. Kdo dostal tradiční formou milost iniciace „**dary Ducha**“, z Boží lásky by jej měl druhým předávat zdarma, i on sám jej tak dostal. **Iniciace je tedy dar Boží, který Bůh přiděluje těm, kteří jsou jeho daru hodni.** Je to svobodná vůle a moudrost Iniciátora (učitele), jestli tak učiní. Zodpovídá se nejen svému svědomí, ale také neviditelnému světu a jeho hierarchii, jehož jsme všichni součástí. Zákonu příčiny a důsledku. V okamžiku, kdy se člověk rozhodne „**svou duchovní moudrost**“ předávat druhým za peníze, se stává „**prostitutem**.“ Vždyť jak by to vypadalo, kdybychom museli za lásku platit? Skutečná duchovní moudrost se nikdy v minulosti nesměňovala za hmotné statky, vždy v ní figurovala láska - vztah mezi učitelem a žákem.

Předávala se jako dar ze srdce do srdce a totéž se děje při pravém duchovním zasvěcení, po němž žák skutečně může časem dojít k osvícení. V okamžiku, kdy jsme karmicky připraveni na zasvěcením srdcem, objeví se v našem životě člověk, který je schopen a ochoten nám jej dát. Dochází k tomu ve správný čas a jen tehdy, kdy adept na svém duchovním rozvoji poctivě pracuje. **Pokud naše touha po duchovním poznání nevychází přímo ze srdce a náš důvod k jeho získání je pouhým pozlátkem pudu (hmoty), svět nám jej nabídne za peníze. Pak můžeme mít tendenci jej dále předprodávat (např. zasvěcení do Reiki), ale bude to jen kopie stejného esoterického šuntu, který jsme si koupili.** Do jisté míry můžeme být lidem takto terapeuticky nápomocní, proč by ne..

DOBRO NEBO ZLO?

Peníze (hmota či hodnota věcí) je nedílnou součástí vnímání světa, součástí božího projevu, který je všude a ve všem. **František Kabelák (1902 -1969)** nám trefně prozrazuje tajemství zasvěcenců, že „**vše duchovní je stále jen tělesné**“. Podstata duchovní síly, je stejná jako podstata hmoty. **Vše stvořené je totožné se stvořitelem tj. Bohem.** Duchovní zasvěcenec proto nemusí žít někde v jeskyni a nemusí se ani vzdávat materiálních požitků. Důležité je, aby se jimi nikdy nenechal ovládat a vnímal je pouze jako nutný prostředek k získání určitých věcí, které potřebuje k žití.

Nikoliv jako smysl života. Peníze tedy nejsou dobré ani špatné, mě-li by mít pro nás neutrální polaritu. Plus nebo minus k nim dáváme jen my sami, na základě osobního postoje (potřeby) k nim. **Je důležité se s nimi naučit zacházet, protože jsou zároveň odrazem nás samotných, naší vlastní sebehodnoty.** Pokud je vnímám jako zlo, podvědomě se jim bráním a ovlivňuji tím negativně svou karmu. Pokud je vnímám až příliš pozitivně, mohu se stát jejich vazalem a sběratelem, Strýčkem Skrblíkem. Zasněženec, který žije své „**naplnění**“ v lásce tj. v Bohu (miluje sebe sama jako svět tj. projev Božství), nemá nic proti penězům. Řídí se moudrostí mistra z Nazaretu, který řekl: „**Seberte pak nejdříve poklady Nebeské, ty pozemské vám pak připadnou samy.**“